

24 dec:

Svärmor och jag sitter i våra finaste julkläder i soffan och stickar. Vi lyssnar på O helga natt med Christer Sjögren och sjunger med. Vi (vilka vi undrar svärmor och jag) har glömt att köpa mandel att lägga i gröten. Men vi tar ett russin istället. Vi är nämligen fiffiga.

25 dec 2017:

Vi skall snart dricka förmiddagskaffe, svärmor och jag sitter i soffan och stickar. Vi har våra finaste juldagskläder på oss och våra finaste smycken som vi fått av våra makar. I går fick jag Karu från Kalevalaserien av Erik. Den har jag önskat mig länge. Vi pratar om den samiska björnmyten, vi tycker det passar bra att prata om offer på en juldag. Annars blir det mest prat om mönster, bra och dåliga garner och så pratar vi om saker vi skall sticka framöver. Sen planerar vi sommarens alla utflykter till Gotländska kyrkor, Öjamadonnan skall vi absolut se. Karu ligger på en duk svärmor har vävt, en julduk i munkabälte. Sa jag att vi äter chokladpraliner? det tycker vi är gott.

26 dec 2017:

När vi inte letar efter våra glasögon, hjälpstickor eller veckband (vi passar på att sy om svärmors gardiner, hemvävda förstås, så att det passar hennes nya våning) hinner vi sticka ett par varv innan frukost. Eftersom det är annandag jul pratar vi lite om Stefanos och Stefan. Vi kan nämligen skillnaden mellan den första martyren som blev stenad år 36 och Herodes stallknekt som blev Staffan stalledräng, också han stenad. Stefan såg stjärnan och rusade in till Herodes och sa 'judarnas konung är född'. Men då sa Herodes (den dumbommen) 'det är lika omöjligt som att denna tupp, den var serverad, tillagad och helt dö, skulle flyga upp och gala. Men givetvis, att folk aldrig lär sig: 'Christus natus est!' sa tuppen i det att han flaxade upp. Talade han latin, sa svärmor. Ja, sa jag. Är du helt säker, sa svärmor. Helt säker, sa jag. Finns det några bevis, sa svärmor. Tuppen finns på dopfunten i Vänge kyrka, södra Gotland, sa jag. En död tupp som talar latin, den måste vi se, sa svärmor. Ett minimum av alla måsten vi måste se i sommar, sa jag. Annars är vi förtrytade. Vi kan inte förstå att vi åt upp alla struvor redan på julafton.

27 dec 2017:

I går kväll fick vi repa upp, svärmor repade upp nästan ett helt strumpskäft och jag 10 cm mönsterstickning på en ärm. Det blev inte som vi ville ha det. Det är inte mer med det, sa svärmor. Det är inte mer med det, apade jag efter.

Annars har vi alla i familjen avhandlat frågan om vad vi tror blir den stora valfrågan: empati, skatterna eller något oväntat? Själv tror jag arbetsmiljön, stora delar av väljarkåren har hävt upp sin röst. Mitt i diskussionen sa svärmor plötsligt: vilka goda pepparkakor du har bakat. Och på fullt allvar och utan ironi i rösten (jag lovar) sa jag: i år blev det bara gummor och grisar.

Först skrattade svärmor och jag ett lättare mer muntert skratt, men sen kunde vi inte hejda oss. Skrattet kom nerifrån magen, vi satte kaksmulor i halsen, vi hostade och tårarna rann, men vi kunde inte sluta skratta, tänka sig bara gummor och grisar.

Efteråt sa vi : att en smula från en gris nästan tog av av daga. Bara nästan sa jag, vi överlevde grisen och vi har fortsatt gott humör.

Till sist vill vi alla, hela familjen, önska er alla ett riktigt gott nytt år 2018. Det kommer bli ett jättebra år.

PS Björnen, tuppen och grisen hälsar också.

PSS om livet inte blir som du tänkt dig 2018: repa upp och sticka om. Det är inte mer med det.

